

ყოველ ქართულში შენი გენია,
მარად ცოცხალი გენი...
ყოველ ქართულში სული, გენია
და ღიმილია შენი.

სისულელეა,
შენს ტვირთს რა ასწევს...
მხრით შენ იმაგრებს ამ თაღს,
და უერთდება ცისფერ რვანს წელს
უსასრულობა ქამთა...

ხმაღს არ ეღიროსა შენსას ჩაგება!
როგორ ჩაგეგო, ანკი...
ქღერენ მსოფლიოს დიდი ჩანგები,
მეფედ - შენია ჩანგი!

მგონია,
ჩემშიც შენი გენია,
მარად ცოცხალი გენი...
ყოველ ქართულში სული, გენია
და ღიმილია შენი!...

ტარიელ ჭანტურია

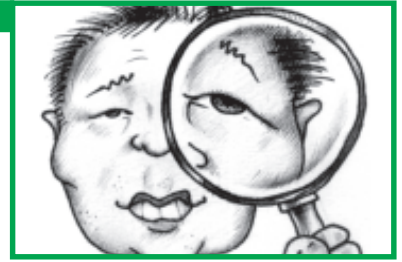

ფიქრები

**ხალაბიოტი
ხლანკი
ხალახტა!**

აზროვნება

**ტირილი
მინდა!**

#4 **შეშენება**

ასავედ
დასავედონ
პარენირობით

კახიბიძე
2003 წელიდან

რატომ მიხმობ, რად მეძახი,
ღამეა და ქარი ქრის
სიუვარულზე, სისარულით
უსიმღეროდ არ ითქმის.
რატომ ვინდა სიუვარულმა
დამბუგოს და დამნაცროს,
გულს მოგტაცებ საგულედან
ჩემს გულს მოგცემ სასაცვლოდ.
ფოთლები რომ ჩურჩულებენ,
ქარია თუ ფიქრები,
ნუ მეძახი, მაინც მოვალ
მარად შენი ვიქნები!

1. „არასაბრ კაგლმა ბაიბაში“

უცნაური ხალხი ვართ ქართველები, საკმაოდ უცნაური. კარგები ხომ ვართ და ვართ, ესაა, რომ გასართავი მსურველი გრძობები გვაქვს...

ამ წუხილითაა ნაკარნახევი იდეა „ექსკაპუნინი მრავალი სატრფოს მოტყუების“, თუკი, ვინა იტყვებს დღეს საცილეს, ან ვინა აუბატურებს მას...

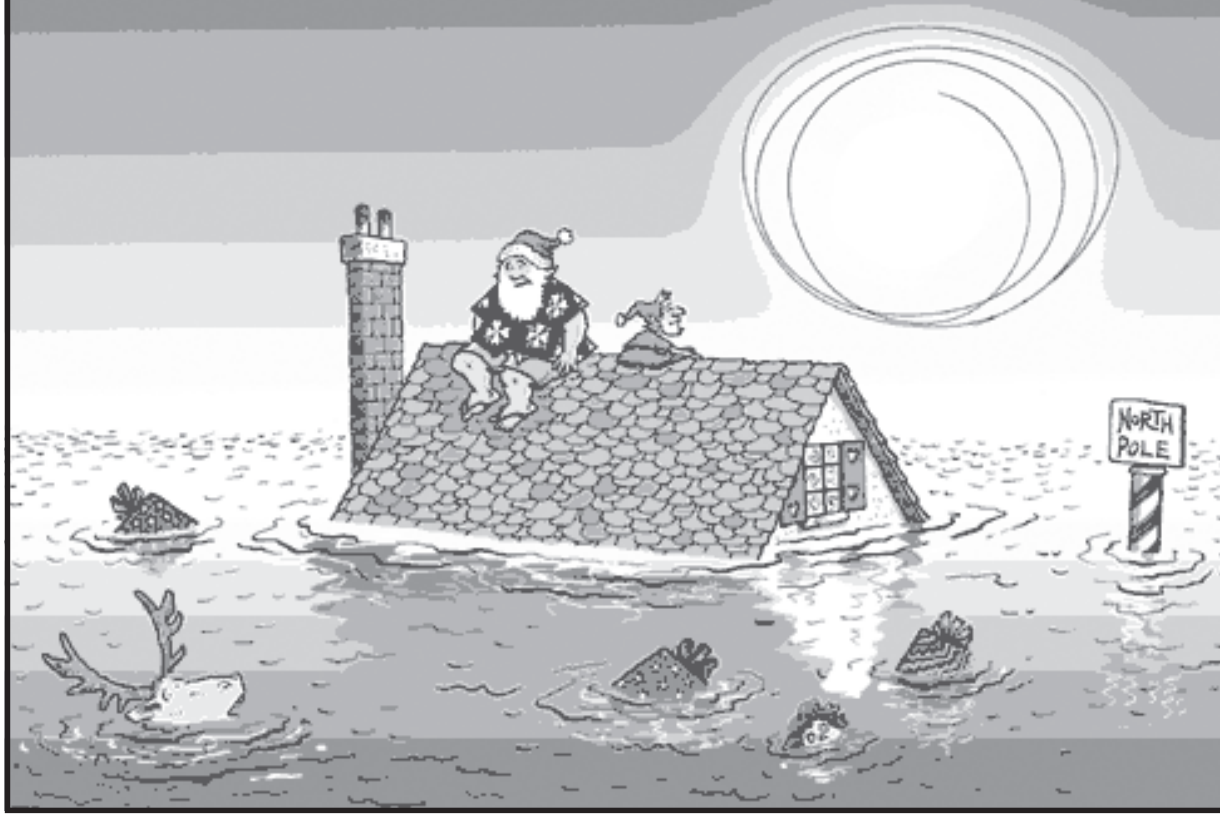
2. შპს-ის სანა

არის ნაწარმოები, რომლებიც თავისი სიუჟეტით და სიტყვიერი წყობით სასაცილოა და მეტი არაფერი...

ამის უფლებას. მთელი ექსპოზიცია და აშკარად სასაცილო და კურიოზული კონსტრუქციები ისეა აწყობილი...

ლის შეზღუდვის ტექნიკური მხარე... მთელი ავტორი (აი, ციტატა): „ჩამოიარა იმან, ერთ დროს საცილემ, ეს სადღეღობარევი შორეული სილამაზით...

ფელეტონი რედაქტორის გვერდზე

სისტილი სისტილი მას ბაიბაში ბრინჯაღი!

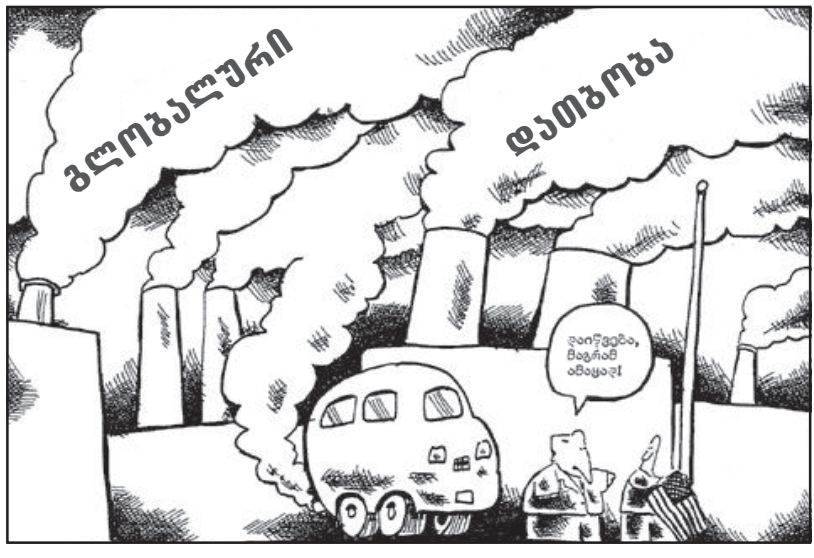
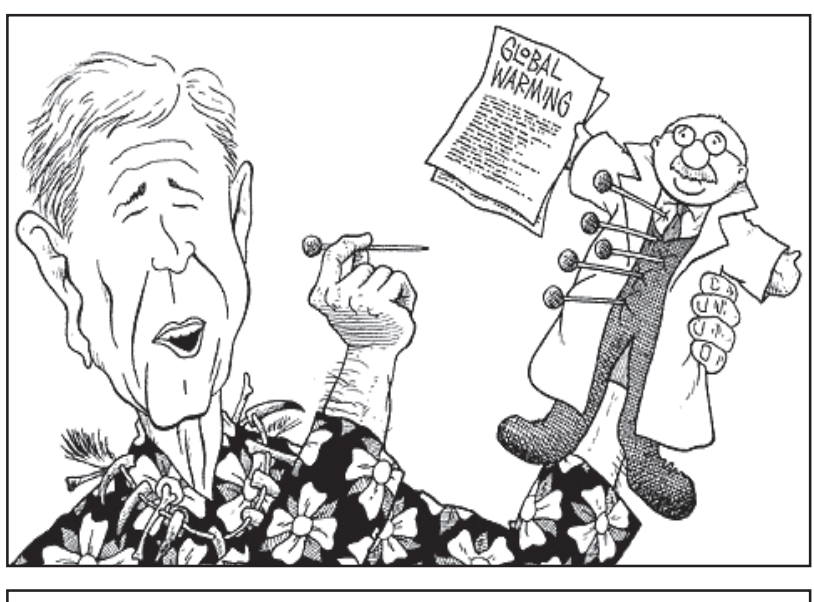
გვეყვარს? მამინ და-დაბობი სიყვარულის ცრემლებს ვაფრქვეთ სვედით დათუქულს, დილით ასევე სიყვარულის ცრემლებს ვაფრქვეთ სამხარულის ჩაბერებულ...

რომ არ გიყვარდეს, სისულელეებს არ ჩაიდენდი. ეს სისულელეა სწორედ სხვას რომ ახალიებს და მზე კი გრცხენია, სამაგიეროდ დრო როცა გავა, თუნდაც ცოტა, ყავლი კი არ გადის ამ სისულელეებს, არა უფრო მეტი მეტი წყლიანობით იცხება, მამინ, როცა სიყვარული შეიძლება აღარც კი არსებობდეს. აი, შენ იმ აუცილებელი დროის გაგლის შექმნე კი აღარ შეგრცხვება იმ უცნაურობის, პირიქით, მეტ და მეტ ფანტაზიას ჩააქოვ იმ ნამოქმედარში, რადგან ბიბა-ბაბუა ქრისტეფორეს ფრენილოფური კანონის მიხედვით სივრცე უდრის სიყვარულს, სიგანე - რწმანას, სიმაღლე - იმეს. მამ...

ასე რომ, ციხის უფროსი საკაპიტრში გაუჩინარდა და ჩვენ კიდევ ამ ზამთრის სუხიან საღამოს ბუხარს მივეყვებით, რომლის საკაპიტრშიც სუტე ოდიშარია შეიძლება. მივეყვითხებით და ახალი ამბების მოსასმენად მივაყურადებთ ტელევიზორს. ანკიდობდა ცხოვრება. ვეგა-მესკიაო, - ითვლას და ვინაში, სიცივესა და ქარბუქში მოკლე-მოკლე კაბიანი ჟურნალისტები გველვებში ამბობენ, ან იქნებ დამთარ პავლიონებში სხედან და ფონად ზამთრის ქარაშობი აღამაზებს სასაფლლო თუ ნახალწლევ განწყობას, გე სულ ერთია, საქვენიოდ გამოცხადდება, - გლობალური დათობობა.

ვიღაცისთვის ეს სისულელეა, ვიღაცისთვის სერიოზული განაცხადი. საბუხერში ჩაიხიხიხიებს ციხე, იქნებ ამოიხრიალებს, როცა მოისმენს ამ ამბავს, კიდე გლობალური დათობა მინდა მყო? - გაიფიქრებს და სულს ვერ მოითქვამს და აზრს ვერ გამოთქვამს. ამ დროს ვიღაც ქუჩაში მიმავლის გაღურეგება ქუჩის თვალად სამშობლო გამოჩნითი იმ მოკლე კაბაში აწკაპუნებული კონტაქტ ჩამოქილი ფეხები (მაგრამ სადა მზე?). ესაა, რომ სიცივე კბენს თეზობას და ბარკლებს გარეგნული ეფექტით, მოღწეობს კი - გლობალური სურვება, უკაცრავად, დათობა.

ტელევიზია კი დაბეჭდვითობა აცხადებს ანტარქტიდასა და გრენლანდიაში ყინული ღვებობა [სიციველის-განა]. ხომ ვერ მოვიშორეთ ეს გრენლანდია, გაიტანეთ!!! არსად არ ვაგდებ... გაიტანეთ!!! - უნებლიედ ამოვრინდებ ფრაზებად ეს სიტყვები. ძალაუფლებად ბუნებრივ გარემოში შეწყვეტილი სასიყვარულო პრელოდის ცოცხალი ნიში გამასხნდება და გაემცინება, რადგან სასაცილო სიტუაცია არაფერ სიყვარულიდან მხოლოდ, თვით სარცხენილის გამოჩინობაც შეიძლება, სარცხენილად კი ვისაც რა სურს, ის იფიქრებს. გლობალური დათობობა, - იმეორებს ტელევიზია და შესაფერის კადრებს უცნებებს, თუ როგორ გადაუარა ქარიშხლებს ვერბას სრულად, როგორ ახად სახურავები გერმანიის ქალაქებს, წვიმად და ქარმა როგორ შეუღობას რეპუტაციას ტელევიზიის საერთაშორისო აეროპორტს. სუტა უფროსი კი ვენიანად იხანის საფლავში ცოცხლად ჩათხრი-

მოკვეთილი - მკითხველის მსუბუქი დიმილია, სიტუაცია ან სიტყვიერი მასალა იმდენაა ამის საშუალებას, მაგრამ სიღრმე თავშეკავებს ითხოვს, თვითონ ბაუკულას დიმილია შემოქმედების მიმდევარი), ხოლო მსუბუქი თემორის საჭიროება კი არ იყო, ვინაიდან ეპოქა კარანახობდა საჭირო პასაჟებს. ეველანზე მეტად დისიდენტური საზოგადოებაში წარმომადგენლები იყვნენდენ მაგ თემორის - ასე ველოდით: ნიღარ წულებიკირის „აფთარი“ და გუარამ დორჩანაშვილის „მეტი კვერპობები“.

პირველი ავტორი: საფლავიდან იღებს მიცველებულს 30-იანი წლების რეპრესირების შვილი. ეს მიცვალებული დიმილია ამა სოფლისა იყო იმ 30-იან წლებში და შურისმაძიებლის ძმა უდამაშულოდ დააპატიმრა. შურიძიმილების სურვილი და მითივი იმ ბნელი წლებიდან მიდის. ვითარდება სიუჟეტი და თავისთავად მთავრდება ნაწარმოები. მთავარი აქ სიცი-

ლიც არ გვეუფლება, შავი თემორის ფორმა კი ტაქტიან გროტესკში გამოიხატა. საბოლოო ვაშში კი სასაცილო ამ სიტუაციებში არაფერია. პირიქით, წინა პლანზე გამოტანილია საზოგადოების გონიერი აზროვნების დღერადცია. ასეთი ხასიათის პრიობლები კი სასაცილო არასოდეს არ არის, ისინი თანაგრძობას საჭიროებენ, ვიდრე ვარიფას.

საქართველოში არ იმდებოდა და არც იწერებოდა კომიქსები, ჩვენი ლიტერატურა, თეატრი და კინო ცოცხალი თემორით აღსავსეა და მას ყავლი არასოდეს არ გავუკა, თუნდაც დილოლოგიური განზრთი იყოს გასწობილი ნაწარმოები თუ წარმოდგენა. დეო ქაჩელის „გვადი ბეგა“ ერთი შეხედვით საბჭოური ცხოვრების აპოლოგიაა, მაგრამ ამ ნაწარმოებს შესამე განზომილებიდან როცა შეხედვ და დანახავ, აუცილებლად გაისივრებენ გარემოებათა მსხვერპლის ტრავმების და გაუფერულდება კოლექტივიზაციის მულენაურული შრომა, გვადის ტრავიკომედორი ტიპაჟის ფორმირება და დარჩება მხოლოდ ერთადერთი დიმილი, რაც მსოფლიო ლიტერატურის საგანბურში დირსულად ადვილს დაკავებს და თავისი მრავალწანაგოვანი ზმანებით, სადღე თვალნათლევ იხატება ვლენიკაცის (ზოგად ასაკუტებში) და ქართული ვლენიკაცის (კონკრეტულ ვითარებაში) დროისა და ეპოქის სისასტიკით გაუკულმართებული, მაგრამ მაინც დირსებულნახული ნატურა.

3. „ამიბისფრო“... „ბაბაშინი“... და „მამასხადამ“...

სიანდესა და ნოვატორიბას არავინ მოხვოს, მით უმეტეს სკანდლურ ინფორმაციას. მე მხოლოდ ცოცხლად მსურს წარმოვიპირო ქართული ხალასი გონებით, ენა-წყლიანობის მემფეობით და სიტუაციის გამარეების გზით, თემორის სატოვანება ზემოთ უკვე გამარეებული სიუჟეტის ირგვლივ.

ჟურნალისტი ამბობს: „გლობალური დათობა მოსალოდნელია“. თითქოსდა ამ ნათქვამში არც სიანდესა და არაფერისმთქმელ ჟურნალისტს წინადადება მოსალოდნელია, ხასიათი მომავალი შედევრის.

სალოდნელი“ - ამ დროს კი კადრში ყინულითან ერთად სიუჟეტში ლამაზი მოკლე კაბაში გამოჩნილი კონტაფეხები ჩანს. ეს უკვე მოდის სიახლე უფროა, ვიდრე საინფორმაციო. კიდევ უფრო მეტია საჭირო, რათა ყველაფერი თავის ადვილას დალაგდეს. აუცილებლად უნდა ჩანდეს კადრში, თუ რა ამინდა იმემად გარეთ. გარეთ თოვლია, წვიმაა, ქარიშხალია, ერთის სიტყვით, ზამთარია მთელი თავისი მშვენიერებით. მთლად უკეთესი. სად არის ამ დროს ჟურნალისტი - თბილ პავილიონში თუ ქუჩაში თავისი მოკლე კაბით? ეს უკვე რეჟისორის ფანტაზიანება დამოკიდებული. ორთავე შემთხვევაში გასაცარ კომიკურ სიუჟეტს მივლილები ევტექსტებისა და ორანზოვანების მჭავიერ გამოხატულებით. ეს უკანასკნელი კი იმთავითვე კომედორი განწყობილების წინაპირობა და ისინი უმეტესწილად შავი თემორისთვის შესაფერისი მთოლორი ტექნიკაა. აი, ამის იქით რეჟისორმა და სცენარისტმა მამარეებელს უნდა დალტურინ საფიქრალი დათობისა და სურვების შესახებ.

მეურეების აზრს თავისთავად წარმართის სიუჟეტი. ვაჰ, გლობალური დათობა მოსალოდნელია, - შეიცხანაგოვანი ზმანებით, სადღე თვალნათლევ იხატება ვლენიკაცის (ზოგად ასაკუტებში) და ქართული ვლენიკაცის (კონკრეტულ ვითარებაში) დროისა და ეპოქის სისასტიკით გაუკულმართებული, მაგრამ მაინც დირსებულნახული ნატურა.

სათქვამიდან ადვილად იმდებოდა და არაფერისმთქმელ ჟურნალისტს წინადადება მოსალოდნელია, ხასიათი მომავალი შედევრის. ჟურნალისტი ამბობს: „გლობალური დათობა მოსალოდნელია“. თითქოსდა ამ ნათქვამში არც სიანდესა და არაფერისმთქმელ ჟურნალისტს წინადადება მოსალოდნელია, ხასიათი მომავალი შედევრის.

ნიკისა, ან-თუ ბიბა-ბაბუა თავის მივინებთა ხავერდოვან კუჭებში დი-ავნებს დასეპს: „თამუნისა, სიყვარულის ფონზე, ტურერულითი განუკეთარდაო“. მშვენიერი მარგალიტა კი კარს ჭრიალოთ გააღებს და სტუმრის ეტყვის: - „შეიძლი, მარა იმნარი არ გვერბო“.

სარავალის სადგურზე განხერილი ტრიფონი კი უღებუებს მარგალიტა ამეოლაძეს, მავერმანსა და ემ-ხიანს: „ვირისესელა ადიდა, მოაქვს სუბი, აქენები, კაკლის კომადები, ვარდენ ცოვანები, ვეფერი, პრტკლად იყვი, მარდევკან ტვარი ტვამიბობს, მუდამ შენი ტრიპონიო“.

მამ, ამას ჰქვია სწორედ გლობალური დათობა „ასოლიტური მდგრადობა და ნაკლებად გლეუობა მერცხალხედ დაბალი და მწერებზეც უმინიშნელი“. მარგალიტა კი ალებს და ადებს კარს, ტენის და ტენის ბუნარში სახლიკაცებს და ოჯახის მეგობრებს, თან გაიძახის უწყინარი ხმით - „რა მოვეფიდა, ტრიფონ, ხომ ხედავ, ვაღებ!“ - და ალებს.

ტურფა ჟურნალისტი კი ჩეკებთან კატასავით ახალ სისულელეებს მიფიქრებს და გადარეკს ყველას. ფანტეკოსები დათობით შემინებული და ისიც ზამთარში მკითხავეთიან გაიტყვიან, ან არადა სალოცავად წავლენ.

4. Antidzaglinus

„ჩემი აზრი და მოხსენება შექმდებია“. ისმის კითხვა - რაზე ვეცინით და რაზე არა; რატომ ვეცინით და რატომ არა. ერთი შეხედვით კომედიამ თავისი დანიშნულება შეასრულა, მგრინავ ფრაზებად აქცია გმირების ნამდევარო, ჯერი მკითხველსა და მავრებელს. რაზეც უნდა იმაზე იცინოს, ხოლო რატომ? ეს მისი პირადი საქმეა, რადგან ზოგისთვის ექსი რომ ორთან შევაფარდით, საბია, ზოგისთვის კი... აი, რას ფიქრობს ამის თაობაზე სუტა უფროსი, კორი, შე უპატრონი, კორი! ვორჯერ თუ კორი უდრის კითხის ამ სუთმანობს, კითხი უდრის, კითხვარ კითხის - რგას აქცე, მაქცე და მამჩემს მამასთანაც, კორი კორია, არ მომშალა კაცი?“

საფიქრალი კი მაინც ინდივიდუალურ განწყობაზე მოქმედებს და ფიქრებიც შესაფერისად მრავალფეროვანია. არ გინახავთ ქუჩაში მიმავალი ჩაფიქრებული კაცი? ჰოდა, უცებ ეს კაცი მოაღებს პირს და მიუღლის ხმით გაიქცინებს, რა არის ეს - გაფრენა თუ ნაზრვეის ემოციური გადმოცემა...

ისევ სუტა უფროსის დღევსესებები: „...ადამიანს რა სიკვდილი ვაფრენს - არც ფრთები აქვს, არც კურტუში“. ფრთები და კურტუში რომ ჰქონდეს ადამიანს, ვაფრინდებოდა ნეტავ?

ვაფრინდებოდა, ვაფრინდებოდა - თბილ ქვეყნებში ისე, რომ ვინაში კონსულის გეგმის ჩარტმასს არ დალეოდებოდა. დაბარებდნენ მერე თურქესათან სუტა უფროსის და ტყავს გადართობდნენ. ეს თურქა ვანრისხებული ეტყვიდა: „შენ მე სულელი ხომ არ გვერეგობა“. საბოლოო ცხე კი ჩვეულებისამებრ დაუდასტურებდა: „ანამდევილადო!... ბოლოს თავლავდასხმული მივიღედა საკუთარ კაბინებში, დაბარებდა თანამშემსენს და წარასწული ეტყვიდა: „მარტუტარ რაიროული მასშტაბით, ამნაგოვი დირტუო“, მერე სვე-ცოპერციაზე წავიღედა თავის არწივევითან ერთად შეხახილებით: „სდექ, არ გაინძრეო! თუ ვინმემ გაქცევა დაბაროს, დასალეთ პირდაპირ... ფეხებში“.

„ეს ფეხები, ფეხები... ლამაზი და ჩამოქილი ფეხები, ეს ის ფეხებია, იმ ჩაფიქრებულ კაცს რომ ერთობადად გამოაფხიზლებს და სააქოს დაბარუნებს. ანტიდოლინი უცებ ამოქველდება თავში, გამაწარბებს და გააცილებს: „შენ ის პიპიანს არა ხარ, პორტარტულიდან შენს ცხენს რომ გამოასწარი?! ვენაცვალე იპაონილებს!“ მი-დი და, რე გადართვი პორტარტურა თავმომწორე კაცი.

ასეთივე ძალა აქვს ანტიდოლინის ეფექტს, გამოსავლს რომ ვერ აპოვი, შენ კი არა, სხვა გაიცინებს შენზე: პიპიანაც დაქუტუტებს, მავარდება ხმლის და იღრიალებს როგორც ერთ დროს ჩაუხიხიანთ: „გვეყვავ, მოლოკოო! გველი გამიზრდა უბეში, გველი! რაი უნდა ამ ლამაზს ამისთანა ცოლ-შვილი... ჰუტ! მომამოროეთ ეს აკიმი!“

„გაიტანეთ!!! გაიტანეთ!!!“ - შემოეპასუხებთან მურეაცყოფილს სხვა შეურაცხყოფილი.

„თქვენ გემინათ, რომ მთელი გრენლანდია თავზე არ დაგვიკეთო“.

„მე არაფრის არ მემინია. მე ომამდე ტანკისტე ვიყავიო“ - თავს იცავს იროდირი.

მანუშარ კაჭახიძე

30 წელიწადზე მეტია, რაც ქართულ სცენაზე ნოდარ დუმბაძის ნაწარმოებების მიხედვით სპექტაკლები იდგმება. გ(ო)ზი ქა(პ)ი არა(პ)ა ერთ-ერთი პირველია, რომელმაც ზურგიკლას გარდა ეყვლა ცნობილი პერსონაჟი ითამაშა. თეატრალური სარდაფში დღესაც მისი ხელმძღვანელობითა და მონაწილეობით იდგმება „საბრალოდ და სხვა“...

«2003 წლის 23 ნოემბერს ხელში პარტია იარაღი იქნა»

ნოდარ დუმბაძის

გოგი ქავთარაძეს მხოლოდ კინოფილმ «ქორწილში» ეჭირა გოლივუდური ისტორია თავეზა ბაღვაშაძის

„საბრალოდ და სხვა“ ერთდროულად დაიდა რეჟისორი რუსთაველის თეატრში, ვიამპოვოდა ზაზა ნაკაშიძის როლის, ყოფილი საბჭოთა კავშირის თეატრის ყველა რესპუბლიკაში განხორციელდა ამის დადგმა - ლატვიაში (თ. ჩხეიძე), რუსეთში (ჩემი რეჟისორობით). მაგრამ დღევანდელი „თეატრის“ თამაშის სპექტაკლი არ ჰქონდა ნანახი. ამიტომ გადავწყვიტე, თეატრალური სარდაფში დამდგა. თანაც ეს ინტერესი სპექტაკლს მოუხდა - სარდაფის სიტუაცია, „კამერული“ განწყობა ადვილად შეიქმნა. სხვათაშორის, ამ სპექტაკლში ჩემი მესამეკურსელი სტუდენტები მონაწილეობენ.

ნოდარ დუმბაძის ამ ნაწარმოების შესახებ არაერთხელ გამოითქვა მოსაზრება, რომ სცენაზე თამაშდება კრიმინალთა ცხოვრება...

„საბრალოდ და სხვა“ მოქმედება ვითარდება ციხის კამერაში - ეს ის გარემოა, სადაც კარგად იხსნება ადამიანის ხასიათი - საერთოდ, ადამიანის თვისებები ექსტრემალური სიტუაციაში უკეთ გამოვლინდება. რაც შეეხება სხვა ნაწარმოებებს - „მე, ბებია, ილიკო და ილიარიონი“, „მე ვხედავ მშენს“, „შინაინი ლამე“ - სად არის აქ კრიმინალი? თუ არ ჩავთვლით 1937 წლის აბეჯითებულ დროს, როდესაც მთელ საბჭოეთში, მათ შორის საქართველოში, მასობრივი რეპრესიები განხორციელდა. ეს ტრაგედია მწერლის ოჯახსაც შეეხო, ამიტომ ამ თემას, რა თქმა უნდა, შეეხო.

როლის განათავსებლად პატიმრებთან თუ ვისაუბრებო? - დიახ, ამ სფეროს კარგად ვიცნობ, მაგრამ ამ შემთხვევაში ვცდილობ, დეტალიზაციას ხაზი არ გავეუსვა, აი, თუნდაც ნარეხზე დაწყობილი საბინები, ლეიბები რომ ერთნაირია... არ მინდა, მაყუარებს ყურადღება გადავიღო საგნებზე, კამერაში არსებულ სინამდურზე. აქ უნდა დავინახოთ და აღვიკვაო პერსონაჟები, ის ათი მცენება, რაზედაც თვითონ ავტორი ამხანაგობს ყურადღებას - ათი პერსონაჟი - ათი მცენება... ბატონი ნოდარი არაჩვეულებრივი პიროვნება იყო. მისთვის, პირველად რეპერტივიაზე (მე ვხედავ მშენს) როდესაც მოვიდა, ბავშვივით იყო აღტაცებული. მე საშინლად ვვ-

ლადი. არავითარი შენიშვნა, როგორც, საერთოდ, დრამატურგებს სჩვევიათ, შეიძლება, რაღაც არ მოეწონა, მაგრამ საყვედური არასოდეს გამოუთქვამს.

- თქვენ იყავით სერგო ზაქარაიძის ფავორიტი, რატომ წამოხვედით რუსთაველის თეატრიდან?

- თავიდან ჩვენ არაჩვეულებრივი ურთიერთობა გვქონდა, მაგრამ შემდეგ მისთან კამათი მომივიდა, რაღაც საკითხებში არ დავიჯერე. განაწყენდა. სწორედ იმ პერიოდში მე, ახალგაზრდა კაცმა, შემოთავაზეხი მივიღე, ბათუმის თეატრის მთავარ რეჟისორად მიმიწვიეს. დაუფიქრებლად მივიღე ეს წინადადება. სერგოს ეწყინა, თეატრიდან რომ მივიდიოდი. თუმცა, შემდეგ შეგრიგდით და მისი გარდაცვალება ჩემთვის იყო შშობის გარდაცვალების ტოლფასი. ის ჩემთვის ღმერთი იყო და ბოლომდე დარჩება, როგორც მაგალითი საოცარი თავდადება და უდიდესი პროფესიონალიზმისა...

ამბობენ, რუსთაველის თეატრის სცენაზე გოგი ქავთარაძემ ექვსი გერმანული ნაგავი გამოიყვანა... - დიახ, ეს იყო ლამაზი თაბუკაშვილის „დენბურგის ზარი“, ჩემი მეორე სპექტაკლი. ექვსი გერ-

კადრი 21-წუთიანი კომედიიდან «ქორწილი». რეჟისორი - მინიალი კობახიძე. 1964 წელი

ლაგოვის ნაცვლად ჩხეიძე ხდება ტოტალიტარული თეატრის სამსახურის ხელმძღვანელი. ეს დიდი მოვლენა! ამავე დროს, პარალელურად, ვახტანგოვის თეატრში, ულიანოვის გარდაცვალების შემდეგ, დაუძახეს რიბინა სტარუსი.

იარაღით, რა თქმა უნდა!!! მაშინ პრეზიდენტი მოწინააღმდეგეთა ბანაკში ვიყავი... ეს იყო შემთხვევა! თუმცა, ეს შედეგად ფორმალური იმპიჯინა გამოვლინდა.

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

მანული ნაგავი დადიოდა სცენაზე თავის პატრონიდან, რომელმაც გესტაპოელების ფორმა ეცვალა. გობოლივოს თეატრიდან მოვიყვანე სმირანინი, რომელიც გერმანულ პოლიციას განასახიერებდა. ახალგაზრდა დამწერელი მსახიობი რუსიკო კიკნაძე მე მოვიწვიე (გერმანული ფორმის როლი). უცხოელებიც თამაშობდნენ ამ სპექტაკლში. რაც შეეხება იმ ძალღმობს, ეს გერმანული ნაგავები მთელ თბილისში მოვიდით. კინო არ არის, მაგრამ თეატრის სცენაზე როგორ გინდა მათი დამორჩილება! მსახიობებს ვინიშნობდით კიდევ, მაგრამ ეს სპექტაკლი კარგა ხანს იდგმებოდა. პროფესიონალი რეჟისორი კი ვარ, მაგრამ პარალელურად ვიამაშობდი სპექტაკლებში, კინოში... „საბრალოდ და სხვაში“ თავის დროზე რუსთაველის თეატრში თამაშობდნენ - რამაზ ჩხიკვაძე, ეროსი მანგალაძე, გიორგი გეგეჭორი. ბედნიერი ვარ, რომ სწორედ მათთან ერთად მივეყვანე ზაზა ნაკაშიძის როლის შესრულება. სამწუხაროა, რომ მაშინდელი მსახიობებიდან დღეს რამდენიმე მათგანი ცოცხალი აღარ არის. ნამდვილად შეამაყვება, რომ ასეთ კორიფეზთან ერთად სცენაზე ვიღებ და ჩემს პატარა საქმეს ვაკეთებდი. წლებების შემდეგ მე თვითონ დავდი დუმბაძის ნაწარმოებების მიხედვით სპექტაკლებში, როგორც აქ, ისე - საზღვარგარეთ. მაგალითად, ბულგარეთში („ნუ გეშინია, დედა“), სლოვაკეთში - ბრატისლავასა („მარაიდისობის კანონი“) და ნიტრაში („მე ბებია, ილიკო და ილიარიონი“), სოხუმის თეატრში დავდი „ველიდოსი“ და „თომებ“.

მის მიმართ ყურადღებითა და პატივისცემით, რაც ნამდვილად ვერ დავინახე მათი მხრიდან. პრეტენზია არ მქონდა არც დასთან, არც მაყურებელთან. არასოდეს დამიყვებოდა რუსთაველების დიდი ყურადღება ჩემი თეატრალური სეზონების მიმართ. თითო სპექტაკლს სამი-ოთხჯერ ესწრებოდნენ. გვქონდა სერიოზული რეპერტუარი - „დავით აღმაშენებელი“, „სანამ მინიჭეს, ყოველი ახალი სპექტაკლი თბილისში ჩამოვიდოდი.

ბრენდინგმა, ბატონო გოგი... - პო, ასეთი ბრალდებაც წუთიც... არადა, ვთქვი და გავიქორე: აკადემიკოსი მანო მინიალი ვიყავი თვით ნიუ-იორკში წავიდა ლექციების წასაკითხად და ჩემი უზედღებოდა ის არის, რომ ამ ყველაფერს აკადემიკოსებს და მეცნიერებს საკუთარ ქვეყანაში ვერ და არ აფასებენ და უცხოელები იყვენენ ლექციათა წასაკითხად!

ბატონო გოგი, თეატრალური უნივერსიტეტიდან ჩვენი დროის ერთ-ერთი პროფესიონალი ურბნისტი კოკა ყანდაშვილი გაუშვეს, და ვფიქრობ, პოლიტიკური მოტივებითა...

ბატონო გოგი, თეატრალური უნივერსიტეტიდან ჩვენი დროის ერთ-ერთი პროფესიონალი ურბნისტი კოკა ყანდაშვილი გაუშვეს, და ვფიქრობ, პოლიტიკური მოტივებითა...

ბატონო გოგი, თეატრალური უნივერსიტეტიდან ჩვენი დროის ერთ-ერთი პროფესიონალი ურბნისტი კოკა ყანდაშვილი გაუშვეს, და ვფიქრობ, პოლიტიკური მოტივებითა...

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

და ჩვენთან კი, სტურუას, რომელიც მსოფლიოს საუკეთესო რეჟისორთა ზღვარებშია მდებარე, მხოლოდ სამი თვით გაუპრემიერეს ხელშეკრულება!

საყოველთაოდ აღიარებული მოკლემეტრეაფიანი ფილმი „ქვეყნი“ ცნობილმა რეჟისორმა და სცენარისტმა ირაკლი კვიციანი იტალიელი მწერლის ლუიჯი პირანდელის მოთხრობის მიხედვით გადაიღო. მასში მონაწილეობენ ევროპის მთელი კარგად ცნობილი და საყვარელი მსახიობები: ბუხტუტი ზაქარაიძე, ეროსი მანგალაძე, ოთარ ზაუტაშვილი, გენრიეტა ლეფევა, ვანტანგ სულაქველიძე, ფილმში დროს გაუძლო, 30 წელიწადზე მეტად, სიამოვნებით ვუყურებთ და არ გვწყნობდება.

საერთოდ, როს სხლში არ სწავლობდა, მისი მეცადინეობა არასდროს მინახავს. არაჩვეულებრივი ადამიანი იყო, ტკბილი. არ მახსოვს, დედაჩემს უხეშად დალაპარაკებოდა. უყვარდა ახალგაზრდები. მსახიობები თეატრიდან ჩვენთან მოდიოდნენ, იყო ერთი ქეიფი და დროსტარება. 68 წლის ასაკში გარდაიცვალა. პირველი ინფარქტი სერგოს გარდაცვალების შემდეგ დაემართა. ძალიან განიცადა მისი სიკვდილი. შემდეგ, როდესაც თეატრთან ერთად მექსიკაში გასტროლზე იმყოფებოდა, იქ განცდიდა ცუდად. ჩამოვიდა დასუსტებული, მაგრამ მკურნალობის შემდეგ ნელ-ნელა მოიკეთა. ერთ მშვენიერ დღეს კი სახლში ფარდას ასწორებდა და ისევ გაუმეორდა მეტევა. ავადმყოფობის გამო ცალი ფეხი დაუშოვდა. სიარული გაუჭირდა, რის გამოც სახლიდან ნერვიულობდა, დაამორცხვა, გარეთ ადარგა დაიღობა. ბოლოს ფილტვის ინფარქტი დაემართა. გარდაიცვალა 1981 წელს. სწორედ იმ პერიოდში ჩემი ვაჟი - აკაკი ჩემს მეუღლეს მოსკოვში ჰყავდა წავყვანილი. ავადმყოფი ბუხტუტი სულ კარისკენ იყურებოდა, შვილიშვილი ენატრებოდა, თვალეხი ცრემლებით ჰქონდა სასევ. სამწუხაროდ, აკაკიმ ბაბუს ვერ ჩამოუსწორა.

ლილი ზარბაზიანი, ოთარ ზაუტაშვილის მეუღლე: - ირაკლი კვიციანის დედა ჩვენს მეზობლად ცხოვრობდა, ახლოს ვიცნობდით. ასე რომ, ირაკლი ოთარის კინოსტუდიიდანაც იცნობდა და სამეზობლოდანაც „ქვეყნი“ გადაიღო როცა გა-

დაწყვიტა, ოთარი მოიწვია მილიციის როლზე. გადაღებები კახეთში მიმდინარეობდა. მასხოვს, „ვილისით“ გამოუვლიდნენ ხოლმე და მიჰყავდათ. მე და ჩემი დადანიის მეუღლე ვხუმრობდით - მილიციელების ცოლები ვართო (თავდაპირველად ჯემალსაც მილიციელის როლს სთავაზობდნენ). ოთარი 50 წელიწადი თეატრში იმუშავა, არაერთი როლი შეასრულა, რუსთაველის თეატრის დირექტორის მოადგილეც გახლდათ. ბოლოს გადაიღეს სერიალში „ყავა და ლული“. ჩემი ნამოწავარი (მედავად გახლავართ) ზაზა ბუაძე იღებდა. ავად

ლებს შემდეგ მიჭირდა მისი ფილმების ყურება, განვიცდიდი. ასლა ვუყურებ, აღფრთოვანებული ვარ მისი ნიჭიერებით, მისარია, როდესაც მისი მონაწილეობით ფილმებს აჩვენებენ, ველოდები. ეროსი ახალგაზრდა, 57 წლის ასაკში გარდაიცვალა, ძალიან დამაყვარდა. მზრუნველი იყო, არ უყვარდა ოჯახის წევრების შეწყვეტა, თუ რამე აწუხებდა, არაფრის დიდებით არ გვეტყობოდა. იმ დღესაც, ცუდად რომ გამხდარა, მეგობრებისთვის უთქვამს: ბელის არ გააგებინოთო. დაუფრენიათ, ცოტა კარგად უგრძნიათ თავი და მალევე ფე-

ხე წამომდგარა. იქ რომ ვყოფილიყავი, იქნებ გადამეჩინა, რა ვიცი. ჩვენი ერთი მძა, რეზო, ომში დაიკარგა. ეროსი ამის ძალიან განიცდიდა. საერთოდ, ოჯახი უყვარდა - განსაკუთრებით დედა, მამას უდიდეს პატივს სცემდა. კიდევ კარგი, მამა არ მოეწონო ეროსის სიკვდილს, 7 წლით ადრე გარდაიცვალა.

ლალო სულაქველიძე, ვანტანგ სულაქველის ვაჟი: - „ქვეყნი“ გადაღებები კახეთში, ბაკურციხეში მიმდინარეობდა. მახსოვს, ქვეყნიდან ღვინის სმის გადაღების ეპიზოდი. რამდენიმე დღე უფრო გადაიღეს. ამ ხნის განმავლობაში რვა კვირა დე-

ნო დადიეს, ცოტა არ იყოს, მსახიობები შეთვრნენ, უფრო განხილდნენ. რეჟისორმა - ირაკლი კვიციანემ მამაჩემს შეხება და უთხრა - „ВСЕ ХОРОШО, А СЕЙЧАС СДЕЛАЕМ ТРЕЗВЫЕ ГЛАЗА“... - რვა კვირა დედას დადიეს, „ТРЕЗВЫЕ ГЛАЗА“ როგორ გავაკეთებ?! არაჩვეულებრივი ჯგუფი იყო, შესანიშნავი მსახიობები, რომლებიც მაქნებთან მეგობრობდნენ. მამა მონაწილეობდა ფილმებში „თოჯინები იცინიან“ (მუსიკოსი), „მე, ბებია, ილიკო და ილიარიონი“ (სკოლის მასწავლებელი), „შემთხვევა კაშხალზე“ და ა. შ. თამაშობდა როგორც რუსთავე-

რთველი, ქვეპრი და საბავშვო ლუიჯი პირანდელის მოთხრობიდან

იყო, სიარული უჭირდა. მიუხედავად ამისა, გადაღებზე მარცხ დავთანხმდით. მახსოვს, მოვიდნენ გადამღები ჯგუფის წევრები, ხელში აუჯანბლო ჩაყვანეს სადარბაზოში. ჩასვეს მანქანაში. სწორედ იმ დროს ჩვენმა ვაჟმა დარეკა - მამა გამოპრაბაზე, ხვალ კორსპონდენტები მოვლენ და სურათი უნდა გადაუღონო (ჩემი ვაჟი ზაზა ზაუტაშვილი ექიმი-ოქოლოგი) - ერთ-ერთი სამედიცინო უნივერსიტეტის სტირდებოდა. როცა ვაიკო, ოთარი გადაღებზე წაიყვანესო, გადაირია - დედა, იცოდე, მივას რომ რამე მოუვიდეს, თავს მოვიკლავო. ოთარი სადარბაზოში მიყვანეს გადაიღებინა, ბედნიერი იყო, მიხარდა - ლილი, სულ „ბრაგო“ მესახებო. უხაროდა. საოცრად კეთილი იყო, მზრუნველი. ოჯახი უყვარდა, გიყვებოდა შვილებსთვის (ქალ-ვაჟი გვეყვს). 45 წელიწადი ერთად ვიცხოვრეთ. ეს წლები უბედნიერესი იყო ჩემს ცხოვრებაში.

ბილა მანუშაძე, ეროსი მანგალაძის და: - ამ ფილმში ეროსი სრულიად შემთხვევით მოხვდა. რაღაც საქმეზე კახეთში გაემგზავრა, ირაკლი კვიციანის იქ შეხვდა და მოწვევა უცხებ მიიღო. მორცხე იყო, მაგრამ საოცარი თუმორი ჰქონდა. ვფიქრობ, კარგი ფილმი გამოვიდა. ეროსის გარდაცვა-

დაილოდნენ, ვერავინ ეკარებოდათ. ერთ მშვენიერ დღეს გადაიღეს გემონა იბოდროზე - ჩაიცივს ამ უცხოელებმა ფეხბურთელების ფორმები, თანეანთი ტანსაცმელი - ჯინსები, მაისურები - იქვე მოაჩირზე გადავიდეს. ვიცი, ვაიკო კი მოიპარა. მთელი ფოთის მილიცია ეძებდა, ტანსაცმლის ქურდს. უცხოელები გაოგნებულნი იყვნენ, ვის რად უნდა დახეული ჯინსები, ნურავის დაიჭერთო, მაგრამ მილიცია მაინც ეძებდა. დავუახლოვდი ამ ბიჭებს, დავემგობრდი. გადაღებების დამთავრების შემდეგ სვანური ქედები გუსახსოვრეთ. მისი მშვენიერებისას ცრემლებს ვერ ვიკავებდით - ტიროდნენ ისინიც და ჩვენც - ეს იყო გულსამაჩუყებელი სცენა. ქალ-

გაწვიმებას. ბოლოს ქალბატონმა ნანამ სახანრო მანქანები მოიყვანა. მოვემზადეთ. მეხანძრეებმაც მომზადეს საჭირო მოწყობილობა. ბატონმა დოლომაც ჩაიკვა. იქვე ახლოს მისი „მერსედისი“ იდგა. ჩაქდა და აღარ იძებინა. ნანამ რამდენჯერმე დაუთხარა - დოლო, რა მოვიგედა, მოდი, დავიწყოთ გადაღება! დოლომ მოწყვნილია თქვა: დედა მომენატრა! და ტანსაცმელიც არ გამოუცვლია (სპორტული ფორმა ეცვა), დაქოქა მანქანა და თბილისში წამოვიდა. გადაღება გადაიღო. ქალბატონმა ნანამ მეორე დღისთვის დაიბარა სახანძრო მანქანები, ხმა არ ამოუღია, არავითარი პროტესტი. საოცარი პიროვნება იყო ბატონი დოლო - დარდიმანდი, ლხინის მოყვარული, მამე დროს,

ცნობილი რეჟისორმა ნანა მანუშაძემ „პირველი მერცხალი“ ქართული ფეხბურთის პირველ ენთუზიასტებზე გადაიღო. დამარცხების მიუხედავად, თამაშის მოყვარულნი ფარ-ხმალს არ ყრიან, წინააღმდეგობას უწევენ ფეხბურთის სამშობლოდან ჩამოსულ სპორტსმენებს...

ლილი ზარბაზიანი:

კარგები ფილმებიდან „პირველი მერცხალი“

ლილი ზარბაზიანი, მახიობი: - ამ ფილმში ქალბატონმა ნანა მანუშაძემ მიმიწვია. სოხუმის თეატრში ვთამაშობდი სპექტაკლში - „ყარაბანი ცოლის იროავს“ (1973 წ.). ქალბატონი ნანა ჩამობრძანდა სოხუმში, დაესწრო სპექტაკლს და გადაწყვიტა თავის ფილმში ჩემთვის როლი მოეცა. ჩემს გმირს ნურავი ხომერიკი ჰქვია. დღესაც ფეხბურთის აქტიური ვალაშე მატკივარი ვარ და ვიყავი მითუმეტეს მაშინ, როდესაც ქართული ფეხბურთი ქუხდა. არ ვიცი, ამის შესახებ რეჟისორმა იცოდა თუ არა, მაგრამ ფაქტია, რომ ფილმში მათამაშა. სხვათაშორის, სოხუმის ფეხბურთელთა გუნდის - „ცხუმის“ ნათია მე გახლავართ. ცხონებული გურამ გაბესკიაჩია მო-

„იჩიულ კინოსკოლი“ ჩართულ უნს უნთლუს უსსოული პილიონიკის უპილუსი თუკაუხიანს!

ხრე იყო იმისა, რომ გუნდს დარქმეოდა „რიწა“, მე სახელწოდება „ცხუმის“ ვუჭერდი მხარს. მოვიწყობე კრება, ცოტა ეშმაკობა ვინახარ - მოვიწყვე ცხუმ-აფხაზეთის ეპისკოპოსი, მეუღლე დავითი. პირველი სიტყვა მას მივეცი. რა თქმა უნდა, „ცხუმის“ დაუჭირა მხარი, თვითონაც ხომ ცხუმ-აფხაზეთის ეპისკოპოსი იყო. ასე ვადაწყვიტეთ ეს პრობლემა (იკინის). რაც შეეხება „პირველ მერცხალს“, გადაღებები მიმდინარეობდა ფოთში, მკვირ ხანს - თბილისში, პავლიონებში. ჩვენი კონსულტანტი-მწერტონილი ვახდოდა ბატონი ბორის პაიჭიაძე. ბევრს ვვარჯიშობდით. ფეხბურთის ყველა ნიუანსზე ვუშობოდით. რაც ეკარზე ჩანს - ვარჯიში, მოძრაობა - ყველაფერს ჩვენ ვასრულებდით. დღემო ოთხ-ხუთ საათს ვვარჯიშობდით. ჩვენდა გასაოცრად, ბატონი დოლო აბაშიძე ჩვენზე მეტადარბობდა, თავს არ იზოავდა. ჩვენი მოწინააღმდეგენი, რომელთაც ფილმში ვთამაშებდით, იყვნენ ევროპულ მილიონერთა შვილები. მოგზაურობდნენ და ერთ მშვენიერ დღეს ფოთს მოადგნენ. ქუჩაში ანაშის ველოდნენ, როგორც უნდოდათ, ისე იქცოდნენ, დახეული ჯინსებით

ბატონმა ნანამ უცებ იყვირა - უკვე ვიცი, როგორი უნდა იყოს ფილმის ფინალი - ეს გამოშვებობა ქალბატონმა ნანამ ფირზე აღმუშავა. ისინი სხვადასხვა ქვეყნის შვილები იყვნენ. - იტალიელები, გერმანელები, ერთი ბიჭი კუნძულ მალტიდანაც იყო. მას შემდეგ მათ შესახებ აღარაფერი გვსმენია...

ამ ფილმის გადაღების დროს ზღაპრული ჯგუფი შეიკრიბა - კინოსტუდიაში ყველა აღნიშნავდა - დიდი ხანია, ასეთი მსახიობები ერთად არ გვხვიალავსო. ის ოთხი თვე, რაც ერთად ვიყავით ფოთში გადაღებებზე, უბედნიერესი იყო ჩემს ცხოვრებაში. ჩვენი სული და გული გახლდათ მალტიდან და აბაშიძე. იმდენად დავუახლოვდი ერთმანეთს, რომ დღემდე ვახუყრეული მეგობრები ვართ (სამწუხაროდ, ბევრი გარდაიცვალა)... თუ დაუკვირდებით, ამ ფილმში ვთამაშობთ - ჯაიანი, დარიანი, აბაშიძე, ლორთქიფანიძე - ქალბატონი გულიჩინა და დანიანი ნანას ეუბნებოდა: - ნამეტანი თავადების შეკრება ამ ფილმში, არ დაეჭირონო. წვიმაში ფეხბურთის თამაშის გადაღების ეპიზოდებს ვაჩვენებ. რამდენიმე დღე ამაოდ ველოდი

სევიანი და ველოთობობი. დედა ძალიან უყვარდა - არაჩვეულებრივი ქალბატონი ნანა ანდრონიკაშვილი. საოცარი დედამეუღლე ჰქონდათ.

თვითონ ფილმის რეჟისორი, ქალბატონი ნანა მანუშაძე უნიჭიერესი, პატონიანი, სუფთა ადამიანი. იშვიათად შეხედებით ასეთ პიროვნებას. იცით, როგორი აზარტულია?! როგორი ერკვევა ფეხბურთის ნიუანსებში?! მამაკაცს აჯობებს. ბატონი ბორის პაიჭიაძე ქალბატონ ნანას ეუბნებოდა - გამაგოვებ, ასეთ ნიუანსებში როგორ ერკვევით?! ბატონი ბორის პაიჭიაძე ფეხბურთის კომენტატორებს ვერ იტანდა (რა თქმა უნდა, კოტეხა და ეროსის გარდა), თვლიდა, რომ არასწორად აფასებდნენ მატჩის მსვლელობას. ამიტომ, როდესაც ფეხბურთის მატჩს ტელეეკრანზე ვაღვენებდით თვალს, ხმას ჩაუწყვედა ხოლმე და თამაშს უხმოდ ვუყურებდით. „პირველი მერცხალი“ მართლაც რომ შესანიშნავი ფილმი გამოვიდა. უნიკალური ეპიზოდები გადავიღეთ - რამდენი კადრი არ არის ფილმში შესული. ერთი ფილმი კიდევ გამოვა... დემეტრე ქანას, ისეთი სცენარი კიდევ დაიწეროს, რომ „პირველი მერცხალის“ ნიუან-

წილები შუა ხნის ასაკში ისევ შევხვდეთ ერთმანეთს. ყველას მივსალმებო, ბედნიერებას ვუსურვებ. ყველა ისინი საზოგადოებისთვის კარგად ცნობილი და საყვარელი ადამიანები არიან. ისეთ საქართველოში გვეცხოვროს და ისეთი ბედნიერები ვიყოთ, როგორიც ადრე, ამ ფილმის გადაღების დროს ვიყავით. ახლა თავისუფალია სასაქონლო, მაგრამ არა ისეთი, ჩვენ რომ ვოცნიერობდით. დიკარგა ყველაფერი - არ გვეშლებოდა უმცროს-უფროსობა, ვი-

ყავით წიგნიერები, ვიცოდით, ვინ იყო მიხეილ ჯავახიშვილი, კონსტანტინე გამსახურდია, გასკოტონი, წიგნიც გვიყვარდა და სპორტსაც ვაფასებდით. ახლა რა ხდება? გული მიკვდება, აღარც ქართულ კინოს უყურებენ და აღარც წიგნს კითხულობენ ვიყოთ, როგორც ადრე, ამ ფილმის გადაღების დროს ვიყავით. ახლა თავისუფალია სასაქონლო, მაგრამ არა ისეთი, ჩვენ რომ ვოცნიერობდით. დიკარგა ყველაფერი - არ გვეშლებოდა უმცროს-უფროსობა, ვი-

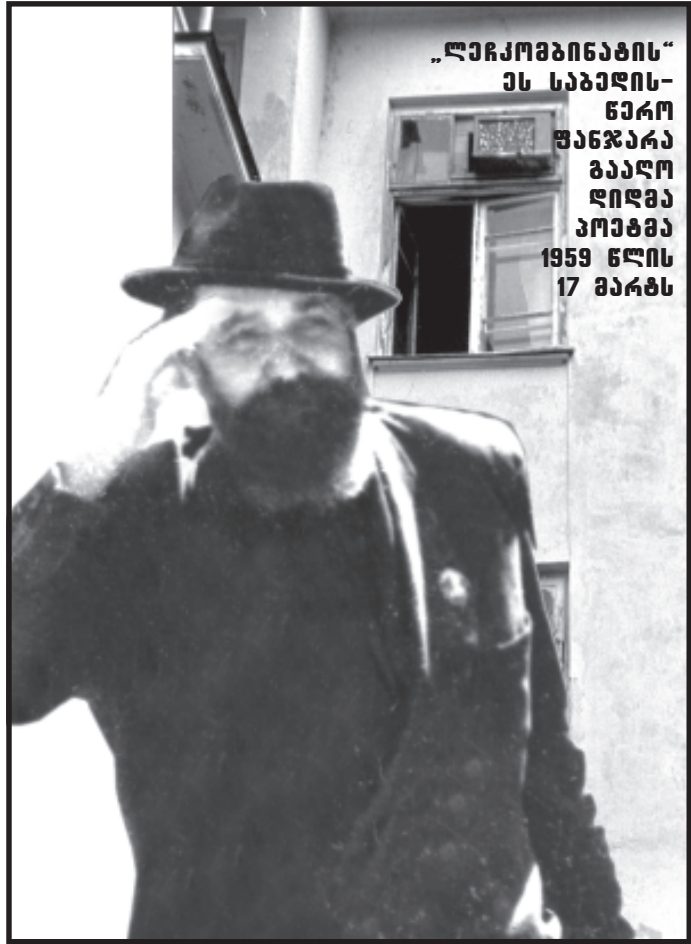

1959 წლის 17 მარტი არ ყოფილა პირველი დღე, როდესაც გალაკტიონ ტაბიძე ე.წ. „ლენინობისათვის“ ეწვია. ის ამ დაწესებულებას ხშირად სტუმრობდა. მხოლოდ 1958 წელს პოეტმა „სამკურნალო კომბინატში“ ოთხჯერ გაიარა მკურნალობის კურსი, ოთხივეჯერ - ნერვულ განუოფილებაში.

მეღვა ჩახუნაშვილი, ექთანი: „გალაკტიონი აღრეც იწვა ჩვენთან, რამდენჯერმე. მაშინ ის მხიარული იყო, 17 მარტი კი ძალიან დანაწევლიანებული, დადარდნილი ჩანდა, არ იყო ხასიათზე. გასცდებდა შალვა დადიანის ამბავს, ახლოს იყო მასთან. ძალიან შეწუხებული იყო იმ ფაქტითაც, რომ საავადმყოფოში აწვევდნენ. რადგან ახალი გაწერილი იყო, რამდენიმე თანამშრომელმა ჰკითხა - ბატონო გალაკტიონ, თქვენ კვლავ წვებითო?... ამაზე უპირატესი ჰქონდა. თავჩაღებული, დანაწევლიანებული დადიოდა!“

დაესწროს დადიანის დასაფლავებას, თუმცა მას საავადმყოფოში დაწოლის აიძულებდნენ. 12 საათსა და 50 წუთზე გალაკტიონ ტაბიძე საქართველოს სსრ ჯანდაცვის IV მთავარი სამმართველოს №1 საავადმყოფოში უკანასკნელად შევიდა.

მეღვა ჩახუნაშვილი: „1959 წ. 17 მარტი ბატონი გალაკტიონი, მშინ შმილთინ, ნიღარ ტაბიძისთან ერთად მოვიდა საავადმყოფოში. ბატონმა გალაკტიონმა დამწუხრებულმა და დაღვრემილმა მითხრა: „ისევ ვაპირებ დაწოლას თქვენს განუოფილებაში (ნერვული განუოფილება. ავტ.) იმ დღეს, 17 მარტი, შალვა დადიანს კრძალავდნენ! ბატონ გალაკტიონს ძალიან უნდოდა დასაფლავებას დასწრებოდა,

„ლენინობისათვის“ ის საბავის-ნარკოტიკი ბაბოლინიანი 1959 წლის 17 მარტი

მეღვა ჩახუნაშვილი: „დას! ასე იყო! აივანზე სუფრა სკამით გასვლა. სანატორია მას რამდენჯერმე უფრო, ნუ განვალთო... დღობლიანი ამინდი იყო... ისე კი, კარგი რომ არ ჰქონდა ჩაფიქრებული, თავიდანვე ჩანდა. დადარდნილი იყო. მაშინ ჩათვალეს, რომ რადგან ლუქის დაკავებული იყო... და ორსაწლიანი პალატაში მისთვის საწოლი ჩავამატეთ, იუკადრინაო. ბატონ გალაკტიონს ყოველთვის ლუქში ვაწვევდით. - 17 მარტი ბატონი გალაკტიონი ნერვული ავადმყოფობით იყო. მაშინ არ მტყობნებოდა? 1954 წლის ავადმყოფობის ისტორიაში ვხედავ, რომ ნერვული ავადმყოფობით იყო დასაზღაურებული; ამბავმა-დაც ნერვულ ბანაჟილითაა-ში უნდა მამუშაობდა...“

- გალაკტიონს პიპერტონია ჰქონდა და, სიმწუხაროდ, ბევრს სვამდა. ნერვული ავადმყოფობის კი არავითარი ნიშანი არ ჰქონდა. პირიქით, ძალიან უხმალო, თბილი, უპრეტენზიო გახლდათ. ბავშვები იყო.“

რულ ხელს გადაჩენილი სამედიცინო დასკვნა, რომლის ასლიც ქალბატონმა ცოლმა ბატონისმ გადმოგვცა.

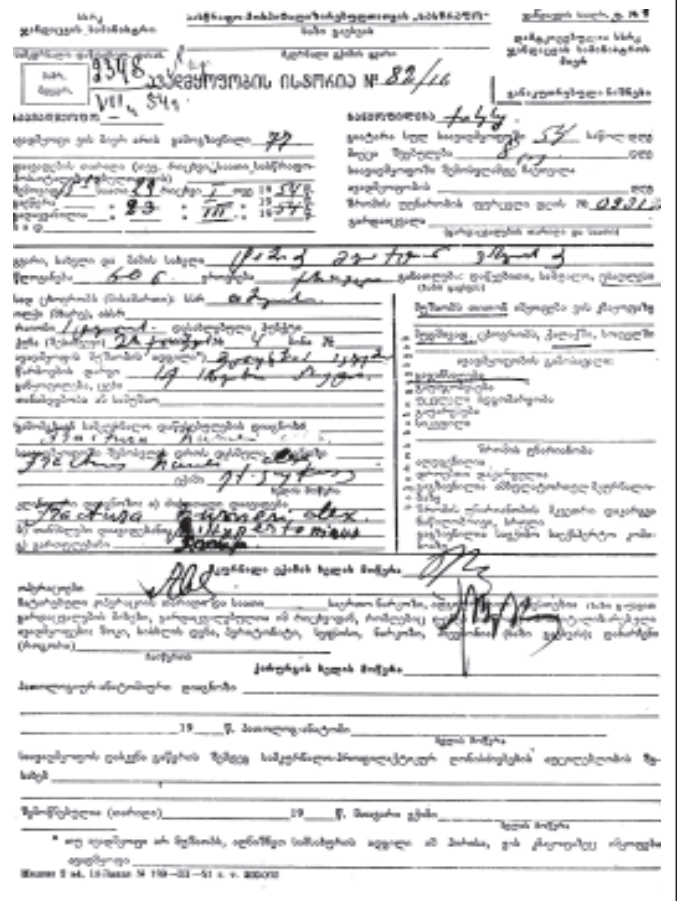
სამედიცინო დასკვნა
„გალაკტიონ ვასილის ძე ტაბიძე. 68 წლის.
ჩვენთვის ცნობილია, რომ ბოლო წლების განმავლობაში პერიოდულად იტარებდა სტაციონარულ მკურნალობას სსრკ-ის ქართველთა სსრ ჯანდაცვის IV მთ. სამმართველოს ნერვულ განუოფილებაში დიპსომაზის (პერიოდული ლითიუმის) შეტევების გამო.
გ.ვ. ტაბიძე ხანგრძლივი დროის განმავლობაში ჰარზად იღებდა სპირტიან სასმელებს. ქრონიკული ალკოჰოლიზმის შედეგად აღენიშნებოდა პიროვნების შეცვლა ალკოჰოლური დეგრადაციის ფორმით: კტიკის და შესხივრების რამდენიმე დაქვეითება; გუნება-განწყობის ხშირი ცვლილება; უხიარტესად დათრგუნული მდგომარეობით, განსაკუთრებით აბსტინენციის (ალკოჰოლური შიმშილის) პერიოდში.“

1959 წლის 17 მარტის სამედიცინო დასკვნაში 1954 წლის 29.1-23. III-ის სამედიცინო დასკვნისგან განსხვავებით, პაციენტის საერთო

ნა, რომ ბოლო 5 დღის განმავლობაში ბევრს სვამდა. მისცა გამოკვლევის საშუალება და არ გამოკვლეონა რამე გადარდა ფსიქიური ავადმყოფობა. ანუ პაციენტმა გამოკვლევებს ხელი არ შეუშალა. ბევრს გამოვლინარე, ზოგჯერ მეცნიერებათა დამსახურებულ მოღვაწე პროფესორ ჰ.პ. მამისაძეს, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორს, პროფესორ მ.ბ. მონტრონიძეს, საქართველოს სსრ ჯანდაცვის IV მთ. სამმართველოს უფროსს ლ.ბ. მამისაძეს, საქართველოს ჯანდაცვის IV მთავარი სამმართველოს საავადმყოფო-პოლიკლინიკის მთავარ ექიმს ჰ.პ. მამისაძეს და რაც მთავარია, გალაკტიონის მკურნალობის - საქართველოს სსრ დამსახურებულ ექიმს ბ.ს. მონტრონიძეს პაციენტის ღვიძლის გასინჯვა დაავიწყდათ?
„ობიექტურმა გამოკვლევებმა გვიჩვენა: თითების და ენის კანკალი, გულის მარცხენა სარტყლის გადიდება, პერიფერიული სისხლძარღვის გამკვრივება, არტერიული წნევა 180/80 mmHg. ყველა ზემოთხსენებულიდან ვასკიტი, რომ გვ. ტაბიძე დადიანის იყო ქრონიკული ალკოჰოლიზმით, პიპერტონით, გულსისხლძარღვითა და თავის ტვინის გამონატვლი არტერიოსკლეროზით.“

გალაკტიონი ზღაპრი გალახსა!

სიყვარული ბოლომდე აყვავდა...
უბრალოდ, სიყვარული ბოლომდე აყვავდა...
ცხოვრობდა... იყო ცხოვრობდა...
ქვეყნისათვის პატივსაცემი...
გვარამდელი!

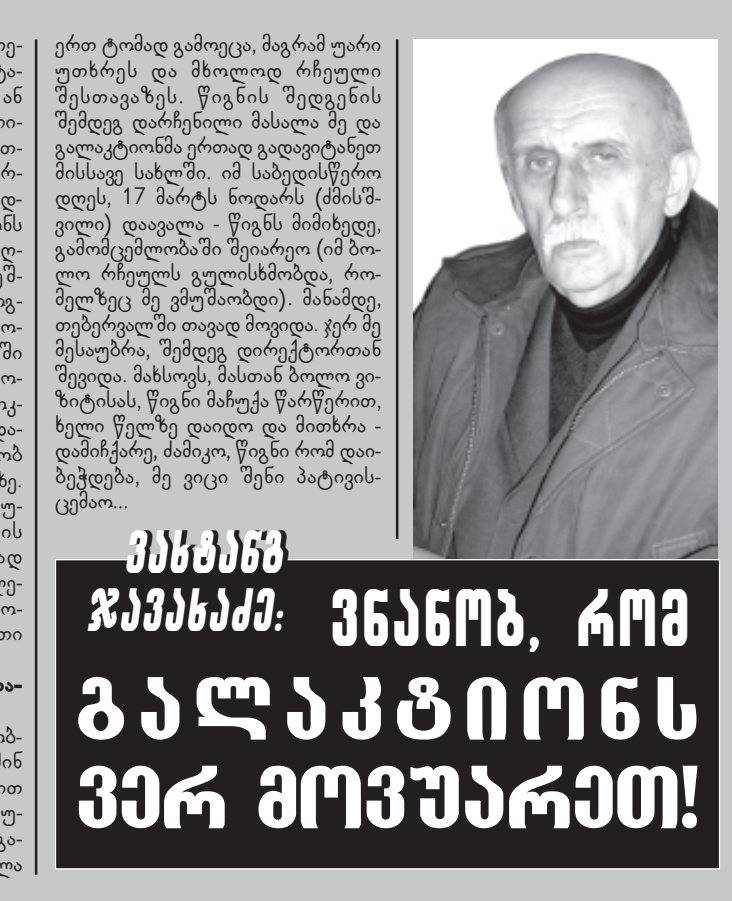
ჩვენ სტუმრია მწერალი, გალაკტიონ ტაბიძის პრემიის ლაურეატი, ბატონი ვახტანგ ჯაფარიძე.

- თქვენზე უკეთ გალაკტიონის პოეზიას ვინაე ნაკლებად თუ იცნობს. რამდენად დასანანი ის ფაქტი, რომ ზოგჯერ მის პოეზიას უარყოფენ...
- გალაკტიონი უმაღლესი რანგის პოეტი, აუხსნელი შედეგების ავტორი. ის იყო არა მარტო გენიალური პოეტი, არამედ გენიალური პიროვნება, რომელიც ცოცხალი პიროვნება, ინტელიგენცია ვერაფრით შეგვა. შეგვას გრძობდა დაბალი დონის ადამიანებმა, იმდენად შეძლებს ვერ იმით, ვინც მის გვერდით იყო... პოეზია სპორტი არ არის, თქვა - მე პირველი ვარ და შენ - მეორე. ერთობაშია იმდენად იმდენად ათი გენიოსი, ხოლო საუბრეში შეიძლება ერთივე ვერ დაიბალოს. სამწუხაროდ, ჩვენ ვერ მოვუვარეთ ჩვენს გენიოსებს. ილია ჭავჭავაძე მოკვდა, გალაკტიონმა თავი მოიკლა - ამაზე მეტი სანანებელი რა უნდა იყოს! გალაკტიონის მუღღი რომ არ დაეკატირებინათ, შეიძლება მის უფრო დიდხანს ეცოცხლა.

სახელმწიფომ ვერ დაიცვა და ვერ მოუვარა გალაკტიონს, ჩვენ მივიყვანეთ თვითმკვლელობამდე. ეს მაწუხებს, როგორც როგორც ვიცი, რომელიც მისი ფასი ნამდვილად ვიცი.

- „უცნობი“ გამოცემასთან დაკავშირებით გეპოვებოდა პრობლემა?
- „უცნობი“ ჩემი ცხოვრების წიგნი. სამი გამოცემა გამოვიდა. პირველი წიგნი ბეჭდვა 1987 წელს „მნათობში“ დაიწყო, მაგრამ შეზღუდული რაოდენობით გამოვიდა. გალაკტიონის ცხოვრების შესახებ სიმართლე იმდენად, შევინდით იმ ადამიანებს, რომლებიც გალაკტიონის დროს თანამდებობებზე იყვნენ. ჩათვალეს, რომ მათ წინააღმდეგ რაღაც მზადდებოდა, რომ მათ რაღაც ბრალად ედებოდათ. ცენტრალური კომიტეტიდან დაურეკეს რედაქტორს და ბეჭდვა გააჩერეს. რა თქმა უნდა, ვიცოდი, ვინც დარეკა. მასთვის, მწერალთა ყრილობა იმართებოდა, ერთად ვიდექით მე, არჩილ სულაკაური და ის პიროვნება (ცენტრალური კომიტეტის განუოფილების გამოცემა). ამ უკანასკნელმა თქვა, - არ მიინტერესებს, მაგალითად, გალაკტიონ ტაბიძე როგორ იცხება პაპროსი ან სამი მანეთი... მე ვუბნებ, - პირიქით, სპირაო, ეს იცოდეს ქართველმა ხალხმა, ვინაიდან თუ ღმერთი მოწყალე თვალთ კიდევ გადმოგვხვდება და მეორე გალაკტიონს გავიღობავ, ისეთი შეცდომა აღვიღებ, როგორც დავეშვიტეთ გალაკტიონის მიმართ... მოგვიანებით ჩემი კლასიკი და მეგობარი რეზო ჭეიშვილი ქუთაისში მწერალ „განთავის“ რედაქტორად დაინიშნა. „უცნობის“ შემოღებული ვარიანტი სწორედ იმ დროს დაიბეჭდა. ახლა ვიქცევი „უცნობის“ საბოლოო ვარიანტზე. აქვე აღვნიშნავ, რომ ლიტერატურის მუზეუმი იზა ორჯონიკიძის რედაქტორობით გამოსაცემად ამზადებს გალაკტიონის თხზულებათა საბოლოო გამოცემას 25 ტომად. მე ამ გამოცემის ერთ-ერთი კონსულტანტი ვარ.

- ბოლოს როდის ნახეთ გენიალური პოეტი?
- გალაკტიონს პირად ვიცნობდი 1957 წლიდან. სწორედ მაშინ პოეტის რჩეული გამოგვიცხადებდა წიგნად - 9 ტომი მომცეს და რჩეული მასალა იქიდან შევარედი. გალაკტიონის სურდა, 9 ტომის მასალა

ვახტანგ ჯაფარიძე: ვნახობ, რომ გალაკტიონს პირ მოვუარა!

ფიზიკურ მდგომარეობაზე არაფერი ნათქვამი. სადაყოლოდ, ის ამ კუთხით 17 მარტი გამოკვლეული არ იქნა.
დასკვნაში გარკვევით წერია, რომ გ.ვ. ტაბიძე ხანგრძლივი დროის განმავლობაში ჰარზად იღებდა სპირტიან სასმელებს. თუმცა, ამავე დასკვნაში არაფერია ნათქვამი ღვიძლზე, რომელიც პოეტს საჭიროდ გადიდებული ჰქონდა (როგორც გაკვეთის შემდეგ აღმოჩნდა) და რომელიც გასინჯვის შემთხვევაში აუცილებლად გამოვლინდებოდა. დასკვნის მიხედვით: „გამოკვლევისას თავი ექიმა ცოტა ტუღად, ავადმყოფობის ისტორიის გადმოცემისას აღნიშნული...“

და; თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის უნივერსიტეტის სამკურნალო-დიაგნოსტიკური ცენტრის არქივის კარი ყოველი მისთვის დატვირთილი დავგვდა. როგორც სამკურნალო-დიაგნოსტიკური ცენტრის კადრების თანამშრომელმა ცნა...
... პოეტის გარდაცვალების დღესვე მისი ავადმყოფობის ისტორიები მაშინდელმა კიბე-წაფლი. რისთვის დასწირდა და რატომ დაინტერესდა კიბე-წაფლი მისი ისტორიით, დღემდე უცნობია!

თუმცა, გალაკტიონ ტაბიძის 1954 წ. 29.1-23. III-ის ავადმყოფობის ისტორია ხმელში მანძის ჩაბრუნდა. მასალიდან ირკვევა, რომ ავადმყოფი ტაბიძე გალაკტიონ ვასილის ძე სამკურნალო დაწესებულებაში სასწრაფოდ მიიყვანეს. მას მარჯვენა მხრის ძვლის თავის დიდი ბორცვის მოტეხილობა აღენიშნებოდა, რაც ქუჩაში დაცემის დროს მიიღო!

ექიკარებში ასევე წერია, რომ პაციენტი ტაბიძე დაავადებული იყო პიპერტონით (წნევა 180/90) და ძლიერი ნერვოზობით, რის გამოც მას პარალელურად დაენიშნა მკურნალობა.

1954 წლის 29.1-23. III-ის ავადმყოფობის ისტორიის მიხედვით, გალაკტიონ ტაბიძის განმარტობის საერთო მდგომარეობა ასეთია: „ღვიძლი და ელენითა არ ისინჯება, საჭმლის მომწელებელი ორგანიზმის მდგომარეობა დამაკმაყოფილებელია... აღსანიშნავია, რომ ექიმის ყურადღებას ამახვილებს პაციენტის ფსიქიკურ მდგომარეობაზე: „ნერვული სისტემის მხრივ აღსანიშნავია მკაფიოდ გამოხატული ცერაბათიონის მოვლენები: ცეცხლად მილი, თვალის ქუთუთობისა და ენის ტრემორი (კანკალი, ავტ.)“

1959 წლის 17 მარტი.
უაღმა დადიანის ღატარ-ძალის დღე!
გალაკტიონ ტაბიძის სურს,
- თუ დააკონკრეტა, ვინ აიძულებდა მკურნალობას?
- არა, ეს არ უთქვამს!

მეღვა ჩახუნაშვილი პოეტის უკანასკნელ საათებს ასე ისტინებს:
„იმ დღეს დაწოლასთან დაკავშირებით პრობლემები გვექონდა;
პალატები დაკავებული იყო, არც ლუქსი იყო თავისუფალი. ბატონი გალაკტიონი მთავარი ექიმის მისაღების საგარეშოში სათანადოგარი - ორი საათი იქნა. ამ დროს ზედა სართულზე პალატა მოვარჯისოვით - ორსაწლიანი პალატაში მესხე საწოლი დავამატეთ. ბნი გალაკტიონი დამლაგებელმა აიყვანა... ტანსაცმელი შეუცვალა; თუმცა გალაკტიონი დერეფანში გაჩერდა. როცა პალატაში შესვლაზე მივუთითეთ (№2 პალატაში უნდა შესულიყო), განაცხადა - ვერ არ დავწვებო! უარადღებს მე ვაქცევდი.

სადაღობ 430 სთ-ზე სამუშაო საათები დამითავიდა. ამ დროს მორიგე ექიმია ელიკო ანანიაშვილიც მოვიდა. კაბინეტთან რომ გამოვიდი, ბნი გალაკტიონი კვლავ დერეფანში დასვირბოდა. ელიკო ანანიაშვილმა, რომელიც ახლოს იცნობდა გალაკტიონის, სთხოვა რომ პალატაში დაწოლილიყო, მაგრამ გალაკტიონმა კვლავ უარი განაცხადა. ამასობაში ხუთმა საათამდე მოაწია და მე სახლში წავედი...“

ჩემმა მსოფლიო მორიგე ექიმი. 500. სა და 50-საათს შორის უშალეღში გალაკტიონ ტაბიძე ნერვული განუოფილების გამოცემა ბაბაღურ ბებბბბის კაბინეტში მესამედ და უკანასკნელად შევიდა. იხდის საავადმყოფოს ხალხს. მაგიდაზე დღეს უბნის და შემწახველი სალოარის წიგნიკებს, სიგარეტ „რეკორდს“, ასანთის კოლოფსა და ფანქარს. ხალხის სკამზე კიდებს. სკამს ფანქარსთან დგამს. აუღებს ფანქარს და...

მეღვა ჩახუნაშვილი: „საავადმყოფოს გვერდით ვცოვრობდი, სამზარეულოს ფანჯრები ზუსტად საავადმყოფოს მხარეს გამოდიოდა. ის იყო უნდა შესაძლოა - საშინელი ხმაური შემოემხმა. მე-გონა რაღაც ავადმყოფი. გავმოვიტეცი. კაბინეტი ჩამოვირბინე. ხმაური საავადმყოფოს ეზოს შესასვლელიდან მოდიოდა. მივედი. პირველ დავარდნილი ადამიანი დავინახე. არ ვიცოდი, ვინ იყო. გადვობა-რუნე. ეს ადამიანი ბატონი გალაკტიონი აღმოჩნდა. ტუჩები და სისხლი მოსდიოდა. კბიბი და ცხვირისახლო ამოვიღე და სისხლი მოვწმინდე. ჩვენს გალაკტიონს უნდა შესულიყო უარყოფილი, მწერალთა კავშირდნაც იყვნენ მოსულები.“

ბუღის არ ისინჯებოდა. ბატონი გალაკტიონი უკვე გარდაცვლილი იყო.“

როგორც ქალბატონი მეღვას ნამშობობად ირკვევა, უკვე გარდაცვლილი გალაკტიონს ქართველი მწერლები დასტრიალებდნენ თავს... საინტერესოა, იმ მწერლებში, გალაკტიონის მომუშაობის თუ შენიშნა ქალბატონმა მეღვამ...
ისინი, რომლებმაც მეგობრის პიროვნის არ გააკარეს „მესხე-ფლავის“ ავტორი და უნებურად მითაწმინდის პანთეონისკენ გაუყვდნენ გზა.

მეღვა ჩახუნაშვილი: - იცით რამ გამოკვირდა? - ბატონი გალაკტიონი მეოთხე სართულს დადიანის კაბინეტში, პირველ დავარდა და ცხვირით კი არ ჰქონდა გატეხილი, ხანის მიდამო არ იყო დაზიანებული, მხოლოდ ტუჩის მარცხენა მხარეს ჩამოდიოდა სისხლი.
- ბანაჟილიზმის ბაზის კაბინეტის ბანი რატომ იყო ღია?
- ჩვენ არ ვცხივავდით, იქ ავადმყოფობის ისტორიები ინახებოდა, რომლებიც მორიგე ექიმს სჭირდებოდა.
- როგორც ცნობილია, იმ დღეს ბალბატონს თმობიგბ-

ლიან, 1959 წლის 17 მარტი, გალაკტიონს ზურგი აქცია საქართველო! საუბედროოდ, არც 2007 წლის 17 მარტი გახსნებია არავის! ვგალობ, დღით პოეტი არც კულტურის მინისტრს, ბატონ ბაბაშვილს და არც განათლების მინისტრს, ბატონ მანანას განხილბოთ...
მათ, ალბათ, არც ბინიან ბბბბბის ასულს, ბალბატონი ნიბა ბბბბბის გარდაცვალება არ გამოეგიათ, ერთი თვის უკან შობლობურ მიწას რომ დაიბარა ქართველმა ერმა... არც მიგბბბბს!
აქ ხომ ბბბბბაშვილის პოეზია მიანიან შედეგობდა...
აქ ხომ ბიღბბბი ჩიბბბლიც მიპყავთ თვითმკვლელობამდე...
აქ ხომ მწერალთა სასახლიდან მწერლებს ქუჩაში პყრიან...
აქ ხომ ზაზა ბბბბბაშვილს (ავტორი წიგნისა „წერალი დღესა“) და ბბბბბა ლბბბბაშვილს (ავტორი კტებულისა „მეგობარ, მაკაც, ტრ...ზე“) პოპულარულ მეღვა-სახეებად აქცევდნ და ბბბბ ბბბბბაშვილს (ავტორი სტუდიისა ბბბბბ...
მართლაც რა არის ასეთი ხელისუფლებისგან გასაკვირი, მათთვის ხომ 17 მარტი, გალაკტიონმა, უბრალოდ, ფანჯარა გაშალა...
ბიორგი ბაბაშვილი

„მიდინარ... ისე მივარჯეს წვალება, თითქო ზღვის კარად თივას თიბავდე, ვინა თქვა შენი გარდაცვალება? უნა, სწორედ დღეს შენ დაიბადე.“
ბალაკტიონი

ნიგზავკეთი რვენთან ერთად
PANORAMA TRAVEL

ჩვენი ოფისი უკვე
ნაგომავდებელია:

MANHATTAN
 156 Fifth Avenue, Suite 934, New York, NY 10010, USA
 (212) 741-0033

BROOKLYN
 1035 Brighton Beach Ave. Office #2, Brooklyn, N Y
 11235, USA (718) 615-0088
www.panoramatravel.com

ჩვენი მზა: **607-0060-0000** + Tax **400 \$-მდე**

ვსაუბრობთ
 ქართულად

მსხვილი პარკოვანი ვენების მკურნალობის
უახლესი და მძლავრე მეთოდი

ტკივილის გარეშე!
 ნაწიბურების გარეშე!
 ნარკოზის გარეშე!

VEIN & LASER CENTER

მსხვილი ვარიკოზული ვენების ლაზერულ ცენტრში ვიყენებთ ყველაზე უფრო ახალ, უახლეს მსოფლიო კლასის ტექნოლოგიას და მკურნალობის მეთოდებს, ვატარებთ კომპლექსურ მკურნალობას უკანასკნელი თაობის ლაზერის საშუალებით.

- მიკროქირურგია ულტრაბერის გამოყენებით;
- თანამედროვე სკლეროთერაპია.
- პროცედურის ხანგრძლივობა - 30-90 წუთი
- პროცედურის დროს შემოვთავაზებთ კინოფილმების ნახვას პროცედურის შემდეგ შეიძლება სახლში ან სამსახურში წასვლა.

მსხვილი ვარიკოზული ვენების მკურნალობა
საჭიროა დროულად, ვიდრე არ წარმოიქმნას:
 ყავისფერი ლაქები კანზე; ფეხის კანის გამსხვილება და შეშუპება; სისხლდენა დაზიანებული ვენებიდან; წყლულები;

660 92nd Street, Bay Ridge, Brooklyn, NY 11228
 (კონსულტაცია, გამოკვლევა და მკურნალობა)

ვსაუბრობთ ქართულად!
102-51 Queens Blvd, Forest Hills, Queens, NY 11375
 (კონსულტაცია და გამოკვლევა); 1-718-238-1555

იმპორტალაში,
308რე არ ბახლა
ბანუშურნაში!
 წერილ ვარიკოზულ კაპილარებს „ქსელებს“ წარმატებით განკურნავთ ლაზერით და სკლეროთერაპიით. მსხვილი და წვრილი ვარიკოზული ვენების ამ მეთოდით მკურნალობას ანაზღაურებს უმეტესი სადაზღვეო კომპანია.

პანორამა

საიუბილეო თარიღს ვულოცავთ ქართველ მომღერალს, ჩვენს **თამარ დავითაშვილს** და გაზეთ „მამულის“ რედაქცია ქართული ემბრაჯის შემოქმედებით ცხოვრებაში შეტანილი წვლილისათვის **საპატიო სიგელით** აჯილდოვებს.

ნანა ჭელიძეს და **დათო ჩხეტიას** ვულოცავ დაქორწინებას, ლამაზი ქართული ოჯახის შექმნას. ბედნიერებას და უღელ ლამაზ დღეებს ვუსურვებ. სო, მართლა, შეიძლება სიმრავლე მისურვებ!

მეგობრების სახელით,
მანუშარ კახანიძე

იფლებს სამოთხაში ბნან თბილისში, მეტრო დიდუბესთან 10 წუთის სავალზე, წითელი ავტოს კორპუსი, მესამე სართულზე, დიდი დასრულებული მშენებით, პრიატივული, ძველი რემონტი, მუხის პარკეტი, ჩეხური კაფელი, რკინის გოსოსებით, აფხი, სარდაფი, ტელეფონი, სურთი ფართი 117 მ² ტელ: 718-648-0156 * * *

იფლებს ფერმა თბილისსა და რუსთავს შორის, თავისი 8 ჰექტარი მიწით (რეალიზაციისათვის ადეულად მისაღობი ადგილი), 60 სული საქონლით, საკეთარი წყლით, სატვირთო ავტომანქანით და სხვა. არის ყველანაირად კეთილმოწყობილი. დავიკავშირდით 347-424-5494, 845-480-1038, საქართველოში: 15-50-60, 899-93-36-61

მეგობარი

ქართული და რუსული რომანსის საღამოზე **დევიდსონ რადიოს საკონცერტო დარბაზში** კვირას, 20 მაისს დღის 3 საათზე

მონაწილეობენ ანსამბლ „მოდერნიზმი“ სოლისტები:
ზაირა ჩოხელი, მზია ბაკრაშვილი, თამილა ზატარაშვილი, მანანა ჩიტაური, თემურ მამლივილი, გია ღონაძე, ხელმძღვანელი ვიტორ სირელსონი

პროგრამაშია ძველებური და თანამედროვე რომანსები ალექსანდრე სოკოლოვის ლექსებზე, მუსიკა მედია სიხარულიძისა და ზაირა ჩოხელის. კონცერტი მიჰყავს **ალექსანდრე სოკოლოვს**

კონცერტის სპონსორებია: ხელოვნების ნაციონალური ფონდი და ნიუ იორკის ხელოვნების საბჭოს საერთაშორისო ფონდი.

ბილეთების შექმნა თეატრის საღამოებში,
 2508 Coney Island ave **718-303-8888** ან **კონცერტის დაწყების წინ.**
 Brooklyn, NY 11223 **718-648-8242** რუსულად
 ავენიუ V-ის კუთხეში

დაბადების დღეს
ვულოცავ ანა მთვარაძეს ამ ქვეყნის მოველინე ორიათასწოთში, მეხუთე თვის ხუთ რიცხვში და 12-ს აკლდა ხუთი, ანაობა დაგებდა, გახდი წმიდა ანა, ფრიალებზე შეგისწავლოს ჩვენი ანა-ბანა. თხუთმეტი წლის ნანატრი ხარ, საოცნებო გოგოვ, ძლიერ მინდა რომ შენს გვერდზე ვიდე როგორც ბებო, მაგრამ რა ვქნა, ვერე უწყის, ალბათ ჩემი ბედია, ცოტა დამჩნა, მალე გნახავ, გოცნი ბაული ბებია!

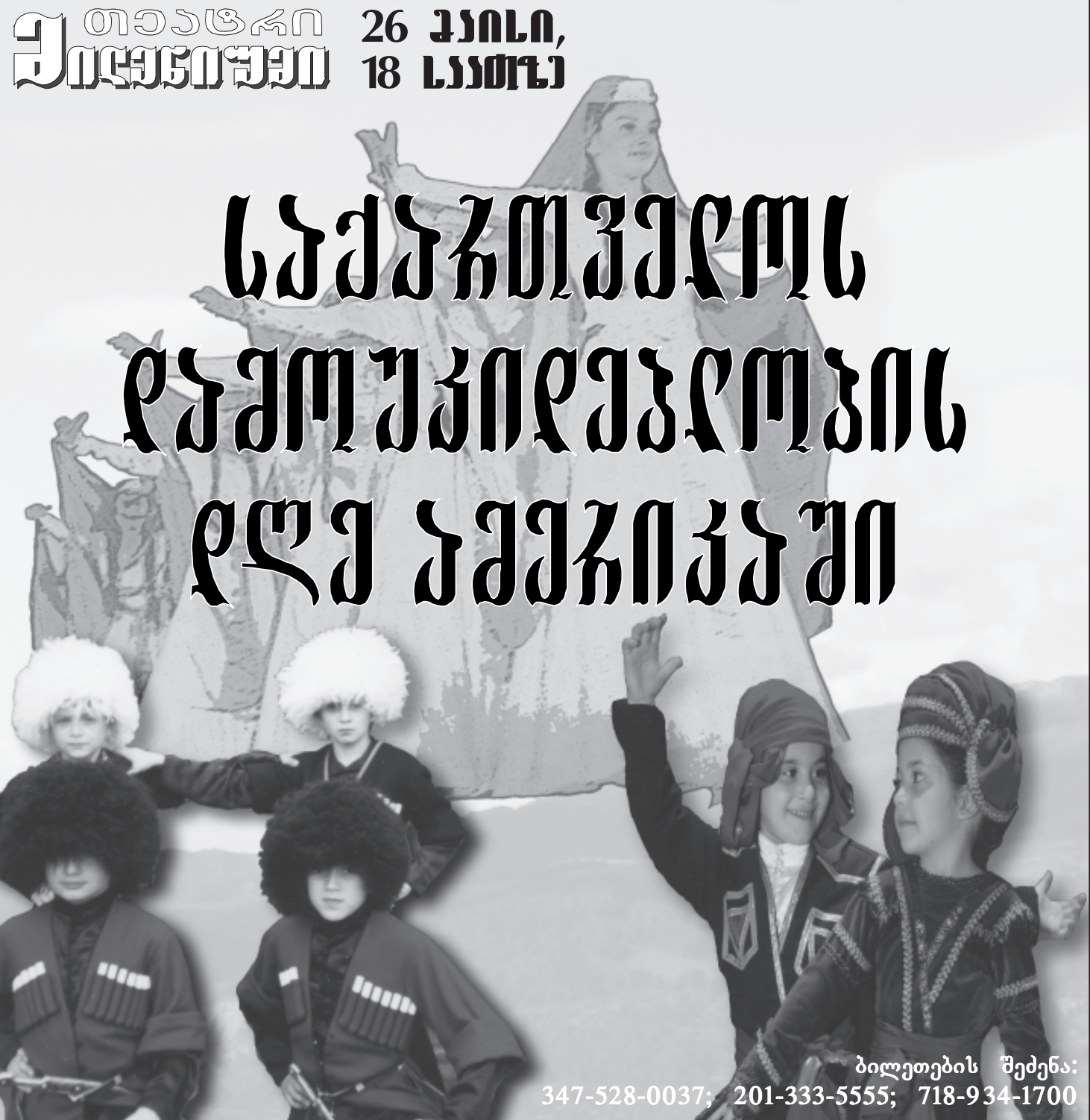
ნიკა ჩემო სიხარულო, გილოცავთ ორ ღირსეულნიშნავ თარიღს: შენს დაბადების დღეს და საქართველოს დამოუკიდებლობის დღეს. ამ დღეს შემთხვევით არ დაბადებულხარ, ეს მხოლოდ დემონტა ინება. გაიზარდე ჯანმრთელი, ბედნიერი და სასახელი ბიჭი შენი სამშობლოსათვის ყოველთვის გასსოვდეს, საიდან მოიხარ, და ვიტი გორისა ხარ. გვიყვარხარ, გკოცნით და გვეყვებით:
მზია და გიული.

ქართული 26 მაისი, 18 სანთი

სამაჩთველთს
დაემოუპირდავლოების
დღე ამეჩიკაში

ბილეთების შექმნა:
 347-528-0037; 201-333-5555; 718-934-1700

სემობილი „საიუს“ ბულვარი
S+ Discount Store Plus

2910 Brighton 8th street
 Corner of Neptune ave
 in Brooklyn

სატელეფონო
პარათიკი
ფასდაკლებით

T-Mobile x cingular WESTERN UNION GIGASOL La Noche

Georgia-USA Travel

აიათილათეაი
საჩანთეულაქან და
საჩანთეულაქა და
ასოქალილს ნაზისკითანი
ქაუენის პიკაჩთეულაქით

დღისით: 917-974-7166 1950 86th street, 2FL
 საღამოს: 718-621-6846 Brooklyn, NY 11214
 ფაქსი: 718-621-6846
 ელ.ფოსტა: mnc7@earthlink.net

საქართველოში ბაზარში

მამული

ხილი საქართველოსთან

5 საათი თბილისში 4 ლობჯანი

გთხოვთ გთხოვთ გთხოვთ
ჩემი დახვეწილი
საქართველოში

მხოლოდ ამ მისამართზე:
Discount Plus store
2910 Brighton 8th street
Neptune ave-ის კუთხეში

საქართველოში
დასავალი

მამული

EDITOR & PUBLISHER
MANUCHAR KATCHAKHIDZE

MAMULI
P.O. Box 13121,
Jersey City, NJ 07303

www.mamuli.com
editor@mamuli.com
Tell: 347-724-0770

საქართველოში „მამული“ წარმოადგენს
საგაზეთო-საბეჭდო სახლი „საქართველო-საბეჭდო“
წაბრა ნაღარაიშვილის პატრონაჟით

ნომრის საონსურია:
მომხმარებლის მართვითი კლინიკის მართვითი
არეზონანსი, მძიმე ზანა მოძიებელი

რედაქტორ-გამომცემელი
მანუჩარ კატახიძე